

LA NOSTRA ESTADA A BUDAPEST:

EL CALIU D'UNA FAMÍLIA

Soposem que molts de vosaltres, pares, ja teníeu ganes que us expliquéssim què vam fer l'Use i la Vicky a Budapest, i sabeu una cosa? Nosaltres també tenim ganes de contar-ho, ja que va ser una experiència molt interessant en tots dos aspectes; la part relacionada amb el treball, l'escola que vam visitar, ens va entusiasmar i vam aprendre moltes coses, i què us contarem de la part turística? Perquè, és clar, vam aprofitar tot el temps lliure de què dispòsàvem per fer turisme. Budapest és una ciutat preciosa, acollidora, tranquil·la, tot és bonic, els seus edificis de construccions de tota mena d'estils, les seves esglésies - n'hi ha moltíssimes - amb torres i cúpules diferents, bizantines, calvinistes..., el seu grandios i fabulós riu, Danubi, que sobretot al vespre, amb els seus ponts il·luminats et fa sentir en un món diferent, ple de somnis i fantasies..., i us imagineu un passeig en vaixell?. I, què us podem explicar dels seus restaurants?. Amb música de violins i, sobretot, baratíssims, hi podeu menjar a la carta només per 1.500 pessetes, el problema amb què podeu trobar-vos si no sabeu l'hongarès és que demaneu, com nosaltres un arrebossat darrera l'altre.

Però, anem per feina, vet aquí que el dia 2 de Juliol ens trobàvem a 2/4 de nou del matí a la porta de l'Institut Emmi Pikler de Budapest, anomenat Lóczy, per la seva gent, ben bé, anàvem a l'aventura, el viatge s'havia organitzat d'avui per demà, gairebé no sabíem on anàvem ni què havíem de fer; tot just ens havíem acabat de llegir a l'avió un llibre - "La educación del niño de 0 a 3 años", Experiencia del instituto Lóczy,- que ens havia recomanat la Pepa Odena del Patronat de Barcelona, només sabíem que visitaríem una maternitat, on hi havia nens de 0 fins a 6 anys i on s'aplicava una filosofia diferent sobre l'educació.

La primera impressió que vam rebre va ser nefasta, el primer que ens van dir, era que no podíem dir res, ni fer